

FERRAN GARCIA SEVILLA
CARTA RESPOSTA A MANOLO BORJA VILLEL
Setembre 2018

Benvolgut Manolo,

la veritat és que la teva invitació a participar en un homenatge a la Constitución Española, en el seu quarantè aniversari, m'ha omplert de desassossec i incredulitat. M'ha deixat de pasta de moniato. Però com es repeteix tossudament a *Rihab*: “*I said no, no, no*” (Amy Winehouse). Dit d'una altra manera també popular: “No en el meu nom”.

Per descomptat que no vull participar en aquest hipòcrita ball de disfresses que ha programat l'Estat Espanyol en la seva bel.ligerant, ferotge, continuada i antidemocràtica actitud referent a CAT. El nacionalisme espanyol carnisser, castrador i violent de tota la vida.

Com pots imaginar, no vull participar en una lloança o crítica a la Constitución Española, quan a l'Estat Espanyol ha desaparegut la divisió de poders, i això pensant que algun dia va existir, i quan els drets fonamentals estan sent vulnerats en molts casos. És evident que Montesquieu no anava de vacances a Torremolinos. Però Torquemada sí.

Una constitució que a l'article nº 2 diu que “La Constitución se fundamenta en la indisoluble unidad de la Nación Española, patria común e indivisible de todos los españoles...”, i que a l'article nº 8 afegeix que “Las Fuerzas Armadas, constituidas por el Ejército de Tierra, la Armada y el Ejército del Aire, tienen como misión garantizar la soberanía e independencia de España, defender su integridad territorial i el ordenamiento constitucional”. Resumint, bastó i més bastó per a la diferència ideològica, uniformisme, corró, com en els sistemes legals tercermundistes basats en l'amenaça i la violència, almenys en aquests articles. Però n'hi ha molts més, com per exemple la inviolabilitat del Rei. És intocable. No sé si en el sentit de “The Untouchables” de Brian de Palma, o en el sentit de la casta *dalit* índia, perquè no ho especifica.

No estic interessat a participar en aquesta ensarronada després del “a por ellos”, el 155, presos i preses polítics i els que vindran, ostatges civils, govern a l'exili, com també diputats, *rapers*, tuitaires, humoristes, més de mil encausats a CAT (batlles, bombers, CDR, regidors, etc), denúncies a ensenyants, invenció de delictes per part dels tribunals, interpretacions jurídiques delirants, interlocutòries falses desmuntades per advocacies i tribunals europeus de Bèlgica, Escòcia i Alemanya, prevaricacions a *tutti pleni*, acusacions demencials de terrorisme (també a Altsasu), amenaces contínues, escorcolls a dojo sense ordre judicial, repressió quotidiana, difamacions, intimidaments, intoxicació tant dins com fora de l'estat, feina bruta per part de grups neofalangistes en nom de la Constitución Española, embargaments preventius, accions de por contra els activistes, insults, *fakes*, postveritats, violència unionista, ocupació policial de Catalunya i intent d'ocupació mental, tracte colonial borbònic, etc. Ja sé que per la majoria de persones de l'Estat Espanyol, tot això són invencions i que estem adoctrinats, ja que s'ha imposat des de fa temps la manipulació dels fets i també per la desinformació volguda.

La expo pot tenir intenció de pluralitat, pels temes que contempla però, en aquest context esmentat, la teva invitació sembla una proposta poc adient o un acudit d'humor negre. Un menysteniment de

la raó i el coneixement, així com un oblit volgut de la història, passada i present. Revisionisme i menfotisme històric com si res no hagués passat ni continués passant.

La Constitución Española, és, com molt bé saps, un pacte perquè les cúpules dirigents, empresarials i financeres, exèrcit i justícia inclosos, es mantinguessin on eren després de la mort del dictador feixista. Pàgines i pàgines per justificar el manteniment del *status quo*. Una estafa. Un pacte perquè les classes extractives (Owen), continuessin actuant, i els polítics, funcionaris, buròcrates, i càrrecs continuessin dominant i cobrant sous i pensions de privilegi. L'anomenada Transición no va renovar ni l'exèrcit ni la justícia, entre d'altres, com es pot veure encara avui. Simplement va ser un blanqueig del franquisme. Les mateixes famílies, el mateix clientelisme, el mateix nepotisme, la mateixa corrupció, la mateixa tribuna del Bernabéu, la mateixa supèrbia administrativa, els mateixos cotxes oficials, el mateix esmorzar a les dotze del migdia, etc. Les mateixes portes giratòries. Això també passa en part a CAT, per mimetisme. A més, per renovar la Constitución es necessiten dos terços del Congrés espanyol i del Senat, cosa realment de compte de fades. La Constitución borbònica espanyola dibuixa un estat amb una única nació (monolingüe). Alguns dels seus articles, i sobretot la seva actual interpretació pel que fa al subjecte polític de CAT, tant per les dretes com per les esquerres, són la nostra presó com a nació, i també la dels catalans i espanyols republicans. Resumint: és el principal escull de la República Catalana (i espanyola). Si tot això a tu no t'importa, a mi sí.

Per tant, jo no tinc res a celebrar. És una festa espanyola autoafirmativa de consum intern, res a veure amb CAT, exceptuant els *botiflers*. Una festa d'un estat fallit i enfollit on "*anything goes*" (Feyerabend), fins i tot la supressió de drets fonamentals. Molt poc li falta per ser Hongria. I no vull ser còmplice d'aquesta farsa. Per això també ens estranya des d'aquí (allà per tu) que els intel·lectuals (?) i gent del gremi de l'art espanyols mantinguin aquest sepulcral silenci sobre el que està passant. Si obres la boca et quedes sense feina i relacions. Ja no es tracta només de la independència de CAT, amb la que es pot estar d'acord o no, sinó de la simple defensa de la democràcia en les seves bases fonamentals. Per dignitat i en defensa dels nostres drets bàsics. Republicans espanyols, *aidez l'Espagne à nouveau!!!*

Pocs, molt pocs, intel·lectuals, professionals o artistes espanyols han protestat. El silenci, fa còmplices els que callen? Còmplices morals? Com els podem creure en un futur si en qüestions tan bàsiques miren cap a una altra banda? Això, unit a les càrregues policials borbòniques de l'1-O passat, són coses que mai oblidarem ni perdonarem. A la capital del Reino tot fa pensar que el govern, funcionaris i càrrecs viuen en una bombolla (Mistol), autoreferencial i entotsolada, plena d'interessos entrecreuat, que no deixa veure que el món és més gran i divers. Que existeixen democràcies més avançades en aquestes qüestions. El Regne Unit i el Canadà han permès un referèndum d'autodeterminació, es guanyi o es perdi. El 80% de catalans volem un referèndum pactat i vinculant. Però la lectura restrictiva de la Constitución Española no deixa cap porta oberta (borbònia: un estat, una nació), i a més no hi ha cap voluntat política. Molts catalans, moltíssims, ja fa temps, anys, que hem desconnectat, políticament parlant.

Tu, tant defensor de les reivindicacions polítiques, em consta, de les avantguardes i dels artistes més actuals, que has contextualitzat el Gernika tan encertadament, i que has donat veu a tantes causes, algunes molt, molt, llunyanes, etc., que ara m'enviis aquesta invitació, em sorprèn. La carta està als antípodes de la situació que vivim la majoria de catalans. I al mateix temps em costa entendre el silenci davant la situació de greu deteriorament de la democràcia a Catalunya i també a Espanya. És

incomprensible, des d'un *frame* (Lakoff) no nacionalista espanyol. "El centre és a tot arreu" (Nietzsche). *Jogo bonito, please.*

Que la teva carta sigui el fruit d'un encàrrec polític, ho entenc. Aleshores, i si és així, m'hauria estimat més que fos d'una altra manera: prèviament s'informa i es demana consentiment per la utilització d'una obra i del nom de l'autor en un determinat context. I s'espera la resposta. Si no, i tal com heu fet, sembla ser una imposició per defecte, on la voluntat dels "escollits" ni compta.

La violència sempre ve del mateix costat. Grups neofalangistes locals, unionistes vinguts de tot l'Estat i ultres pagats, ocasionen múltiples incidents violents en les manis i carrers a Barcelona, i sempre ho fan en nom de la Constitució. Amb total impunitat, perquè saben que formen part de l'estructura mateixa de l'Estat, abans i ara. "Cada època té el seu propi feixisme" (Primo Levi). A ells hem d'afegir, però no al mateix nivell evidentment, els socialistes espanyols i catalans, amb el seu suport al 155, per cert, com diuen molts juristes, inconstitucional (Pérez Royo). Peperos i front taronja cridant a l'odi cada dia. Tots ells casualment en nom de la Constitució, de la qual s'han apropiat. Els constitucionalistes unionistes de tots els colors que repeteixen el mantra que sense llei no hi ha democràcia, i que és una fal·làcia, prenen a la gent per idiotes. Perquè també tenia lleis el franquisme i les té Corea del Nord i no són democràcies.

Aquestes reflexions només són un testimoni individual per al present i per al futur, personal i col·lectiu. Et proposo fer un saludable exercici d'ucronia per tal d'entendre el que està passant. Et proposo que tu, amant de la història de l'art i les dissidències político-estètiques, llegeixis aquestes línies com si es tractés d'un document històric dels anys vint o trenta o seixanta o setanta del segle passat. Donaria per una expo i tot. La diferència és que tot això està succeint en *prime time*, i que és un "desacord" històric i europeu de primer ordre dels nostres dies. La història, quina putada!, ens obliga a prendre partit.

Per acabar, dir-te que sempre he intentat que el meu treball tingui bases ètiques, així com morals, tant en l'època denominada conceptual, com als vuitanta, amb tanta mala premsa entre aquells que tot ho igualen fent un reduccionisme simplista, com a les pintures abstractes, com als treballs fets amb ordinador dels últims anys: ARETÉ.

La meva instal·lació "El far-lo del Poder, Joder, Morder" de 1976 (www.ferrangarciasevilla.cat) és una denúncia contra el poder en general, i contra el feixisme, del qual encara queden moltes restes, per la manera en què es va fer la Transició ("de la llei a la llei", quina gràcia!, més aviat relligant el "atado y bien atado"). Actualment, aquesta instal·lació, 42 anys després, continua vigent. La tornaria a fer si no existís. Però aquesta vegada dedicada als fills i néts actuals de la dictadura, polítics o no, iguals en allò que es refereix a la sacrosanta unitat de la pàtria com a principi de jurisprudència i repressió. El *deep state* destruiria la democràcia totalment, abans de renunciar a la idea de #unidadgalàctica.es. I també em dius que el lloc d'aquesta instal·lació en aquesta expo seria el Senado Español. De debò? ¿El mateix Senado que va aprovar de forma entusiasta l'aplicació del 155 amb continguts que segons molts juristes contradiuen els principis bàsics de la Constitució? Crec que sóc un ex-artista interessant, però no tant, per tal honor!!!

NO A LA UTILITZACIÓ POLÍTICA PARTIDISTA DE L'ART. NO A LA MANIPULACIÓ DE L'ART. NO A LA REINTERPRETACIÓ FRAUDULENTA DE L'ART.

La meva absència ni es notarà. Hi ha un munt d'artistes espanyols i alguns o molts catalans que estaran encantats. *Pas moi*.

Per totes aquestes raons, “*I said no, no, no*”. Altrament, em sentiria com un traïdor i un col.laboracionista, després de l'1-O, el 155 i la repressió que es manté.

Espero veure't aviat i que la vida et somrigui.

Nosaltres continuem dempeus i caminant (www.lahumanitat.cat).

Visqui CAT lliure!!!

Visca la República Catalana!!!

Ferran

Barcelona, 11 Setembre 2018